

Felip VI afronta la nova legislatura atrapat pel discurs del 3-0

L'estabilitat de la nova legislatura dependrà d'un nou clima de diàleg amb Catalunya, contradictori amb els missatges intransigents del monarca



Pla general del rei Felip VI, la reina Leticia, la princesa Elionor i la infanta Sofia, durant els Premis Princesa de Girona 2019. | ACN

El preacord entre el PSOE i Podem per bastir un govern de coalició a Espanya va agafar per sorpresa la resta d'actors polítics. Però també la Zarzuela. El cap de l'estat, Felip VI, es trobarà amb un escenari inesperat en el qual corre el risc de quedar desubicat. De moment, els dies previs a la constitució de les cambres legislatives, el rei ha intervingut en actes en què ha mantingut el seu discurs de duresa en la defensa d'una versió intransigent de l'Espanya constitucional.

Divendres passat, Felip VI va insistir en el seu discurs del 3 d'octubre del 2017, una data que ha quedat com la més significativa del seu regnat. Va ser amb motiu del lliurament del premi Francisco Cerecedo a l'escriptor Javier Cercas. Aquest va elogiar aquella intervenció reial per televisió, en què el monarca es va alinear en una posició de repressió a Catalunya, sense cap concessió conciliadora.

Però no només això: en el seu discurs, Felip VI va agrair explícitament a Cercas la defensa que va fer d'aquell discurs i va emfatitzar que li agradava l'escriptor perquè "fugia de l'equidistància entre l'estat de dret i els qui pretenen destruir-lo". El rei no va donar cap sensació d'afluixar en la seva actitud intransigent envers el sobiranisme.

[noticia]192076[/noticia]

Aquest dimarts, es tornarà a donar un fet que deixarà de nou en evidència la posició de Felip VI enmig del conflicte a Catalunya. El mateix dia que es constitueix el Congrés, el rei lliurarà -en companyia de la reina Leticia- els premis Mariano de Cavia, Luca de Tena i Mingote que atorga el diari conservador ABC.

L'acudit guardonat ha generat controvèrsia i ha indignat part de l'opinió pública a Catalunya perquè

(<https://www.naciodigital.cat/noticia/192076/felip/vi/entrega/premi/vinyeta/sobre/delictes/odi/ja/arxivat/ies/palau>) es refereix a un fet inexistent: les denúncies contra uns mestres de l'institut El Palau de Sant Andreu de la Barca, que van ser arxivades per la justícia.

Equiparar independentisme i violència

La darrera aparició pública del monarca a Catalunya va ser el 4 de novembre, amb motiu del lliurament dels Premis Princesa de Girona (<https://www.naciodigital.cat/noticia/190402/felip/vi/vincula/independentisme/violencia/ple/clima/protestes>). En aquella ocasió, parlant en català un terç del seu temps, va ser més ponderat que en el discurs del 3-O, però no va poder evitar una referència a les protestes contra la sentència de l'1-O, vinculant l'independentisme -sense esmentar-lo- a la "violència" i la "intolerància". Va tornar a delatar així quina és la seva mirada sobre la realitat catalana.

[noticia]192046[/noticia]

A les portes de la nova legislatura, la monarquia afronta un repte seriós. La nova etapa política a l'estat espanyol es pot iniciar amb la formació d'un govern presidit per Pedro Sánchez amb la participació de Podem -força que es defineix com a republicana- i gràcies a l'abstenció d'ERC (<https://www.naciodigital.cat/noticia/192046/preocupacio/casa/reial/protagonisme/podem/erc/nova/legislatura>).

L'estabilitat de la nova legislatura dependrà molt d'un clima de diàleg amb Catalunya que xoca de ple amb els missatges que ha anat repetint Felip VI en els darrers temps. La seva figura pot quedar com un element conservador i un fre davant l'obertura política que es vol intentar. En aquest sentit, al rei no li faltaran suposats "aliats" que voldran utilitzar-lo contra el nou executiu com a figura desestabilitzadora. Des dels mitjans més recalcitrants de Madrid -en aquest cas, *El Mundo*- ja han començat amb aquesta estratègia.

(<https://www.elmundo.es/opinion/editorial/2019/12/01/5de2a149fdddf70828b45da.html>)

Més feina per Jaime Alfonsín

En l'actuació futura del monarca hi tindrà molt a dir Jaime Alfonsín, una figura clau a palau. El cap de la Casa del Rei és un gallec de Lugo en qui Felip VI hi confia absolutament ja que és al seu costat des de fa anys. Advocat de l'Estat, abans de treballar a Barclays i en el bufet Uría & Menéndez, Alfonsín és considerat una persona hermètica i de tarannà conservador, reticent a qualsevol moviment innovador. Potser la seva mentalitat jurídica -va treballar un temps al Tribunal Suprem- no serà de la millor ajuda per aconsellar al rei moviments d'obertura que el treguin de l'immobilisme.